

DIE SKEP VAN 'n OOP GESPREK, BINNE DIE NG KERK, DEUR DIE NG KERK, OOR HOE DIE NG KERK 'n GEESTELIKHEID BEDRYF WAARIN JESUS TERSELDERTYD AS AFGOD EN GOD AANBID WORD.

Inleiding

Graag lê ek aan die Ring die volgende saak voor met die doel dat ons hiermee 'n oop gesprek in die Ring, en so binne die NG Kerk, oor hierdie saak kan begin. Die doel is nie om met die Ringsitting die saak volledig aan te spreek of tot spesifieke waardeoordele te kom nie. Die bedoeling is dat ons 'n oop gesprek oor hierdie saak in die NG Kerk, vir die NG Kerk, begin sodat dit nie 'n gesprek buite die NG Kerk teen die NG Kerk word nie. 'n Geloofsgespek is na my mening die enigste wyse waarop hierdie saak behoorlik aangespreek kan word. Die afgodsdiens wat ek hier uitwys, is so deel van die werkswyse, die bediening, die prediking, die kategeese, sakramente, tug en die leefwyse van elke predikant en lidmaat van die NG Kerk, dat vir hierdie saak geen spesifieke persoon, groepering van lidmate, predikante of dosente, of kerklike vergadering aangespreek kan word nie. Dit is die suurdeeg van die Fariseërs van elke deel van ons eie kerk, soos meeste Protestantse Kerke wêreldwyd, deursuur het. 'n Oop gesprek vir alle gelowiges, instellings en vergaderinge van die NG Kerk is daarom myns insiens die enigste wyse waarop hierdie saak behoorlik aangespreek kan word, tot diens en opbou van elkeen en almal se geloof in die Here.

1. Die geloofsaak.

Die geloofsaak is die volgende: die NG Kerk het sedert sy begin aan die Kaap in 1652 'n geestelikheid binne die NG Kerk opgebou in sy bediening van die Woord, die sakramente en die tug, op so 'n wyse dat Jesus Christus binne die NG Kerk terselfdertyd as God en afgod aanbid word.

2. Die verskil van inhoud tussen die aanbidding van Jesus as God en afgod. Aanbidding van God.

Die Christelike aanbidding van God som Paulus op in twee woorde: geloof en liefde. Geloof in die liefde van God vir sondaars in Christus en die nuwe liefde wat God in gelowiges skep volgens sy wet. Ware aanbidding van die Here gaan oor geloof in die evangelie en geloofsgehoorsaamheid aan die wet van God.

Die aanbidding van 'n afgod.

Die aanbidding van 'n afgod gaan nie oor geloof in God se liefde nie, en nog minder oor geloofsgehoorsaamheid aan die wet van God. Dit gaan oor mense wat hulle met die goddelikheid van God identifiseer. Identifikasie met God is om jou menslikheid as mens te ontken met geestelike prosesse van selfontkenning en selfdoding, en jousef só in God se goddelikheid in te leef dat jou jousef een ervaar met God se goddelikheid: een met en deel van God in alles wat God self is.

Mense wie met God identifiseer glo hulle idees is God se eie idees; hulle lewe is God se eie goddelike lewe; hulle drome is God se eie goddelike droom; hulle magswil is God se eie goddelike wil wat deur hulle werk; hulle ervarings van goddelikheid is die enigste werklike kennis van God; hulle vertellings oor hulle eie goddelike ervarings is die openbaring van God; hulle persoon beliggaam God se Persoon; hulle optredes is die goddelike krag van God binne 'n self- en wêreldbeeld waarin God nooit God in en deur Homself, sonder en anders as deur die mens is nie.

3. Die verdraaiing van die betekenis van hoe die mens beeld van God is.

Godsdiens word verdraai om afgodsdiens te wees deur die bedoeling van godsdiens te verdraai. Die bedoeling van godsdiens word in die Bybel en ons belydenisse aangedui met die uitdrukking “beeld van God.” Daarom gaan die verskil tussen godsdiens en afgodsdiens oor die verskil hoe die mens beeld van God is. Die NG Kerk bely hoe die mens beeld van God is en twee artikels: dat jy met liggaam en siel in lewe en in sterwe nie aan jouself nie maar Jesus Christus behoort (Heid. Kat. 1) en dat God die mens geskep het in ware geregtigheid en heiligheid om sy Skepper reg te ken, lief te hê, te loof en te prys.” (HK. 6) Ons is beeld van God wanneer ons as mense in Christus aan God behoort en God reg en volkome volgens sy wet lief het, deur Christus se regverdigmaking.

Die AGS byvoorbeeld, stel dit anders: “Deurdat 'n mens uit God gebore is, word hy so Gods natuur deelagtig en word so ook 'n kind van God.¹ Hiermee bedoel hulle jy moet jou eie menslikheid aflê, jou eie-ek doodmaak, jou selfwees as mens kruisig sodat jy deel van God se goddelikheid kan word. Godsdiens se bedoeling is om menslike mense te wees en afgodsdiens se bedoeling is om goddelike mense te wees.

Wie die bedoeling van godsdiens verander van “ek behoort aan God en Hy laat my en my menslike liefde vir Hom reg en volkome wees” na, “God behoort aan my en ek is deel van die goddelikheid van God”, het godsdiens na afgodsdiens verander.

4. Die drie godserverings wat van Jesus 'n afgod maak.

Wêreldwyd word drie godserverings bedryf om van Jesus die afgod van afgodsdiens in die naam van godsdiens te maak: 1. Die deel word van God se Persoon en lewe, wat hulle beskryf as om God in jou lewe in te nooi, jou hart vir God oop te maak, jou eie-ek dood te maak en jouself te kruisig. Hulle noem hierdie godservering “bekering”. 2. Die deel word van die goddelike krag van God, deur die algehele oorgawe van jou eie menslikheid aan die goddelike krag van God, wat hulle noem “die vervulling of doop met die gees” en 3. Om God se goddelikheid vir ander mense uit te beeld en God se goddelikheid by ander mense te verteenwoordig, wat hulle noem “getuienis”. Wanneer Jesus die god van hierdie drie godserverings gemaak

¹ Die Apostoliese leer. dr. F.P. Möller bl. 34

word, is Hy 'n afgod, regverdig Hy die mens se identifikasie met God.

5. Die NG Kerk – twee Here's vir een kerk: Jesus as Here en God, en Jesus as afgod.

Die innerlike teenstrydigheid in geloof en lewenswaardes van afgodsdiens en godsdiens hoort tot die wese van die NG kerk as instelling. Die NG Kerk handhaaf die geloof en lewe, in sy bediening en kerkregtelike orde, om twee Here's, Jesus as afgod en Jesus as Here en God, te dien. Dit is hoe die NG Kerk sedert sy ontstaan is en wil wees.

Hierdie innerlike teenstrydigheid in geloof en lewe is nie maar net 'n verdraagsaamheid met verskillende menslike oortuigings of standpunte nie. Dit is die sinkretistiese geloof in God en afgode, as sou afgode en God een en dieselfde God wees.

Die geloof in God, en lewe volgens God se wil, in die NG Kerk is volgens sy eie oortuiging "volgens" die Woord van God. Dit is "volgens die wyse" waarop God Homself in sy Woord openbaar. God openbaar Homself nie in sy Woord as 'n innerlike teenstrydige God nie. Hy is een, enig en getrou aan Homself soos Hy God is en Homself as God openbaar. Sy wil oor hoe sy kinders moet leef, is duidelik en sonder innerlike teenstrydighede kenbaar.

'n Innerlike teenstrydigheid oor hoe God God is, as God vertrou word en oor hoe God wil hê mense Hom moet eer en dien, is nie maar as gevolg van die diversiteit van menslike geestelikhede, wat met humanistiese ongeërgde verdraagsaamheid jeens God geakkommodeer kan word nie.

Die Woord van God openbaar self wat die inhoud van hierdie innerlik teenstrydige gelowe en leefswyses in die Here se verbondsvolk is. Dit is die dien van twee verskillende Here's. Die een Here is die Skepper wat jou deur sy genade in sy liefde laat deel, en jou liefde as sondaar, met sonde en in sonde, vir Hom heilig. Die ander here is 'n selfgemaakte beeld van God wat sondaars hulle self mee bemagtig om sogenaamd in die godheid van God te sou kon deel. Die een is Jesus as Here en God. Die ander is Jesus as 'n afgod. Daarom is hierdie dien van twee Here's dit wat die Bybel openbaar as afgodsdiens, en wat in die teologie as sinkretisme beskryf word, om 'n afgod in die Naam van God te dien.

Om die Here Jesus terselfdertyd as Here en God te dien en as 'n afgod te vereer, is hoe afgodsdiens nog altyd binne die kerk van die Here bedryf was. Dit is ook wat binne die NG Kerk gebeur. Deur Christus as Here en afgod te dien, bemagtig die NG Kerk homself en sy lidmate om hulle eie sondige drifte as liefde vir God en hul naaste uit te kan leef.

6. Die spesifieke wyse waarop Christus in die NG Kerk terselfdertyd as afgod en God aanbid word.

Die NG Kerk het 'n baie spesifieke manier waarop hulle Jesus as 'n afgod en as Here en God terselfdertyd wil dien en aanbid. Hulle vereer Jesus as 'n afgod deur voor te gee dat God self twee verskillende kante as Here het. Jesus as afgod en Jesus as Here en God is vir hulle net die twee verskillende kante van een God.

Volgens hierdie selfregverdiging is die een kant van die Here dat Hy Here is soos wat Hy in die kerk se belydenisskrifte bely word, maar dit sou dan volgens hierdie selfregverdiging net een kant van God wees. Dit sou wees hoe God binne die kerk se "leerstellings" God is. Aan die ander kant van God sou Hy 'n "praktiese kant" hê. Dit is hoe God in die "werklike praktiese Christelike lewe" God sou wees.

Hierdie geloof oor God se twee kante in die NG kerk is vals. Jesus as afgod en Jesus as Here en God is nie twee kante van een en dieselfde God nie. God kan nie as God twee innerlik teenstrydige kante hê nie. Hierdie innerlike teenstrydigheid is in werklikheid die verskil tussen hoe God homself openbaar in sy Woord en die selfgeskepte beeld van God in die identifikasie met die naam en krag van God volgens die moderne Christelikheid.

Met hierdie dualisme van "twee kante van een saak", maak die NG Kerk van elke vorm van afgodsdienste net een van die sogenaamde "spiritualiteite" binne die NG Kerk. Op so 'n wyse word godsdienste net een "spiritualiteit" binne die diversiteit van afgodsdienste wat alles net ander "spiritualiteite" binne die NG Kerk sou wees.

Dit is die wyse waarop Christus terselfdertyd as afgod en God binne die NG Kerk aanbid word – as net mooi en aanvullende "spiritualiteite" wat alles deel van die NG Kerk se identiteit is.

7. Moderne Christelikheid as die spesifieke wyse waarop Christus terselfdertyd as afgod en God aanbid word.

Die begrip "moderne Christelikheid" beskryf die kern van die geestelikheid wat in naam Christelik wil wees, maar na inhoud afgodsdienste is. Moderne Christelikheid is nie geloof in Jesus Christus nie. Moderne Christelikheid is nie geloof in die liefde van God óf geloof in God se heiliging van sondears se liefde vir God nie.

Dit is identifikasie met God.

Dit is 'n geestelikheid wat Jesus as rolmodel sien waardeur mense kan deel kry aan die goddelikheid van God self. Dit is nie 'n geestelikheid waarin mense self God wil wees nie. Hulle wil God in Naam behou as God, maar wil dan dat 'n mens deel kan wees van die persoon, wil, krag en lewe van God as God. Op hierdie manier word mense verteenwoordigers van God se goddelikheid op aarde, op so wyse dat van

God regtig net sy Naam op aarde oorbly. Die Naam waarin en waardeur elkeen iets van God self is en verteenwoordig.

Hierdie drif is nie iets nuuts nie. Dit is die drif tot afgodsdien in elke mens van alle tye af. Hierdie beskrywing van afgodsdien is ook nie iets nuuts nie. Die predikant Aurelius Augustinus het dit al in sy leeftyd, 13 November 254 n.C. tot 371 n.C., soortgelyk beskryf. Hy het dit ook nie nuut uitgedink nie. Hy het net die beskrywing van afgodsdien van die profete in die Bybel verwoord, uit dele soos byvoorbeeld Jesaja 44 wat weer deur Paulus in Romeine 1 uitgelê is.

Johannes Calvyn het tydens die Reformasie hierdie beskrywing van afgodsdien by Augustinus oorgeneem om die bygeloof van die Rooms Katolieke Kerk teenoor die geloof in en liefde vir God te beskryf: “Ons moet egter vashou aan die beginsel wat ek in die eerste plek gestel het, naamlik dat Hy van sy eer beroof word en dat sy diens geskend word as alles wat eie aan sy Godheid is, nie in die enige God gevestig is nie. Hier betaam dit ons om met groter sorgvuldigheid op te let met watter skelmstreke die bygeloof ons bedrieg. Want dit wyk nie so duidelik af na vreemde gode dat dit lyk asof dit die allerhoogste God verlaat of Hom saam met ander gode groepeer nie. Maar terwyl die bygeloof aan Hom die hoogste plek verleen, omring dit Hom met ’n skare minder belangrike gode, en tussen hulle verdeel dit dan die funksies wat aan Hom eie is. So word die heerlikheid van sy Godheid, al is dit bedek en slinks, verskeur om dit nie volkome by Hom alleen te laat nie. So het die mense van ouds, uit sowel die Jode as die heidene, ’n groot menigte gode aan die vader en beskikker van die gode ondergeskik gemaak om die bestuur van die hemel en aarde volgens rangorde met die allerhoogste God te deel. So is enkele eeue tevore ook die heiliges wat te sterwe gekom het, tot ’n vennootskap met God verhef om in sy plek gedien, aangeroep en verheerlik te word.”²

Wat Calvyn hier beskryf, is ook die geestelike bedryf van die moderne Christelikeid. Die verskil tussen afgode van die ou tyd en die nuwe afgodsdien gaan oor moderniteit. In die moderne mens se gemoed is daar nie meer natuurgode wat God se wese en funksies deel nie, maar geestelikes, mense wat een met God in sy Godheid is. Hierdie geestelike mense of te wel, bemagtigde geestelike leiers, is hulle wat in God se goddelikheid deel om dit namens God by ander mense te verteenwoordig. Op hierdie wyse deel hulle dan ook in die diens, aanbidding en verheerliking wat net God moes toekom.

Om God lief te hê, is totaal iets anders as om te deel in God se goddelikheid. Om in God se goddelikheid te wil deel, is volgens die Skrif sonde. Volgens die Skrif is die verlange en passie om in God se goddelikheid te wil deel nie ’n soeke na gehoorsaamheid, regverdigmaking of heiligmaking nie. Hierdie passie is niks anders

² Calvyn, Institusie van die Christelike godsdiens 1559, vertaal prof. dr. HW Simpson, ISBN 0869907468, CJBF Potchefstroom 1984, deel I, bl. 207

as om jou eie sondige begeertes as God se krag in jou lewe te wil ervaar nie. Hierdie passie is die sondige aard van die mens.

Identifikasie met God is goddeloosheid wat deur afgodsdienste voorgeleef word as sou dit liefde vir God en mense wees, terwyl dit in werklikheid niks anders as haat vir God en mense is nie. Die passie om een met God in sy naam, krag, wil, persoon en eer te wil wees, kom uit die menslike wrevel en haat om teenoor God en medemens nêr mens te moet wees. (Genesis 3)

Moderne Christelikheid is die wyse waarop goddeloosheid deur afgodsdienste binne die NG Kerk uitgeleef word as sou dit liefde vir en geloof in God wees. Moderne Christelikheid is net 'n naam wat 'n baie spesifieke vorm van afgodsdienste wil verwoord.

8. Die NG Kerk se aanbidding van Jesus ook as afgod, as deel van die algemene kerkgeskiedenis van hierdie sinkretisme.

Hierdie aanbidding van Jesus terselfdertyd as as afgod en God is nie die NG Kerk se eie maaksel of net eie tot die NG Kerk nie.

Saam met en gelyktydig met die Reformasie in die sestende eeu is hierdie tipe Christelikheid gevorm in dit wat soms genoem word die "Radikale Reformasie". Dit was 'n geestelikheid wat hulle self aan die een kant as anders as die Rooms Katolieke geestelikheid geïdentifiseer het, maar aan die anderkant hulle ook teenoor die Reformasie as anders geïdentifiseer het. Die rede vir hierdie afskeiding van die Reformasie was volgens hulle eie siening dat die Reformasie nie ver genoeg met die hervorming van die Kerk volgens die Woord van God sou gegaan het nie.

Die kern van hierdie tipe geestelikheid is identifikasie met God. In Jesus vind hulle net die rolmodel om soos Hy in die naam, die krag, die lewe, die en eer van God te deel. Hierdie deel wees van wat God is, is totaal iets anders as die liefde en genade van God wat die Reformasie in Jesus Christus, die lewende Here, gevind het. Dit is die verskil tussen om Jesus as afgod te vereer om so met God een te wees en die geloof in en liefde vir die Here Jesus as God.

Hierdie geestelike botsing van geloof in die Here Jesus Christus as God teenoor die identifikasie met Jesus as afgod is die eintlike innerlike teenstrydigheid wat as eenheid binne die NG Kerk geleef en gehandhaaf word.

Die moderne Christelikheid is met baie name al benoem, baie keer met name wat hulle self nie gekies het nie, maar later aanvaar het, soos Anabaptisme, Kwakers, Puriteine, Piëtisme en Metodiste, of name wat hulle self gekies het soos Nadere Reformasie, Réveil, herlewing (revival), opwekking (awakening), Pinkster en Charismaties.

Hierdie geestelikheid is in verskeie Europese nasies amper gelyktydig gevorm, maar onder verskillende name. In Duitsland is dit Piëtisme genoem, in Frankryk Réveil, in Nederland die Nadere Reformasie, in Engeland die Kwakers, Puriteine en Metodisme, in Skotland Revival en in Amerika is dit met die name “Great Awakenings” en “Revivals” benoem.

9. Die drie algemene godservarings waarin Jesus ’n afgod word.

Die opkoms van die moderne geestelikheid uit die spiritualiteit van die Anabaptisme met al sy spirituele variasies in die Reformasietyd, is ’n geestelikheid wat bestaan uit drie baie spesifieke godservarings en ’n spesifieke lewenswyse uit hierdie drie godservarings.

’n Godservaring is iets anders as ’n gelowige se gemeenskap met die liefde, barmhartigheid, genade en goedheid wat God as God aan mense meedeel. Dit is ook iets anders as ’n gelowige se menslike kennis en menslike vertrouwe van God as God of sy menslike liefde vir God as God. ’n Godservaring is die aandoening, en geloof in hierdie aandoening, dat die mens iets van God se eie goddelikheid as deel van sy eie menslikheid ervaar.

Al hierdie geestelike variasies van die moderne Christelikheid is variasies van een en dieselfde ongeloof met drie spesifieke godservarings as die kern van hierdie Christelikheid. Die drie kenmerkende godservarings van die moderne Christelikheid is:

1. Die inkeer van God binne in die mens in as eerste godservaring, wat hulle die “wedergeboorte-bekering” of “inisiële bekering” noem,
2. Die “godservulling” as die tweede godservaring waar God sy goddelike krag, lewe naam, eer en wil in die mens ontledig en hulle “vervulling met die Gees” noem, en
3. Die uitbeelding van God se goddelike krag, teenwoordigheid, naam, lewe, liefde e.a. in en deur jou persoon en lewe, sodat ander mense ook deur hierdie uitbeelding van God aan die eerste twee godservarings kan deel kry. Hierdie derde godservaring van die uitbeelding van God, noem hulle “getuienis”.

Die eerste godservaring is die sogenaamde “wedergeboorte-bekering” wat nie meer die geloof in die regverdigmaking deur die verhoogde Christus is nie. Dit is iets anders. Dit is die ervaring van die goddelikheid van God in jou siel en in jou lewe, soos hulle dit gestel het, “om God se lewe in jou siel of lewe te ervaar”. Dit beteken dat God Homself in jou en jou lewe ingekeer het.

Die tweede godservaring is die ervaring van eenheid met die krag van God se goddelikheid. Vir hierdie spesifieke soort godservaring verander hulle die krag van die Heilige Gees as hulle eie persoonlike goddelike krag binne in hulle siel en lewe.

Die derde godservaring is nie die getuienisdiens van die Here se Kerk nie. Die bedieningsmiddele van Evangelie verkondiging, sakramentsbediening en tug word nou vervang deur die wys, vertel en meedeel van persoonlike godservarings as 'n manier waarop God verbeeld word in en deur mense se lewe.

10. Die geestelike godsbedryf van Jesus as afgod binne die kerk.

Die krag van die Gees wat Christus as verhoogde Here aan sy kerk toebedeel het, is die kerklike bediening van die heilsmiddele, die Evangelie-verkondiging, die verseëling van die evangelie in die doop en nagmaal en die tug as die oproep tot geloof in Jesus Christus. Deur die bediening van hierdie heilsmiddele doen Christus as die verhoogde Here die magsdaad om mense in sy nuwe menswees in die hemel in te sluit.

Die moderne Christelikheid maak van hierdie krag van die Gees aan die kerk 'n nuwe godservaring van persoonlike krag in mense se lewens. In die plek van hierdie kerklike bediening sou God nou op 'n nuwe manier sy goddelike krag onder mense uitdeel en uitbrei: deur die goddelike lewe van mense.

Die innerlike goddelike lewe van God in mense word binne die moderne Christelikheid die nuwe alternatiewe heilsmiddel wat die bediening van Woord, sakrament en tug vervang. Deur mense se ervaring van goddelikheid in hul innerlike, sou God nou die nuwe tipe verlossing nuut meedeel. Mense kry nie meer deur die bediening van die Woord, sakrament en tug deel aan die nuwe mensheid van Jesus in die hemel nie. Mense kry nou deur die mag van die goddelike innerlike van geestelikes deel aan die goddelikheid van God self.

Daarmee is die hele instelling van die kerk as kerk, die ampte van die kerk en die bediening van die kerk deur die verhoogde Here aan die regterhand van die Vader vervang met die innerlike mag en openbare magsuitoefening van die goddelike mens.

Daarom is in die moderne Christelikheid die kerk nie meer die tempel van God waar die heil bedien word deur die amp en die heilsmiddele nie. Die nuwe alternatiewe tempel van God is die innerlike van die sogenaamde wedergebore en godsvervulde mens. Met "tempel" bedoel hulle dat die innerlike van elke wedergebore en godvervulde mens nou die magsbasis, die magsentrum en die setel van God se goddelikheid in die wêreld is.

11. Die berekende bedoeling om Jesus terselfdertyd as afgod en God te bedryf.

Die moderne Christelikheid was nie soos hulle graag voorgee in reaksie teen een of ander gebrek van die kerk of die gemeenskap geskep en gevorm nie. Dit is teen die inhoud van die Evangelie en die geloof en liefde uit hierdie Evangelie self. Dit is ook teen die menswees van die mens soos God die mens geskape het. Hierop het die

moderne Christelikheid 'n alternatiewe bedoeling van menswees en daarom ook alternatiewe geestelike inhoude op die inhoud van die Evangelie self.

Hierdie alternatiewe bedoeling en inhoud verander die bediening van die kerk wesenlik. Die kerk bedien nou nie net meer die heilsmiddele nie. In identifikasie met God is die kerk deel van die goddelike natuur van God en leef die kerk die goddelike lewe van God deur sy wedergeboorte en godsvervulling.

Hierdie goddelikheid word nie bedien nie. Dit word bedryf. Die kerk bedryf God se goddelikheid want hulle besit en deel dit aan ander mee. Daarom word die kerk die mag en instelling van 'n godsbedryf: hulle bewerk, bestuur en bevorder die goddelike lewe van Jesus in hulle. Hierdie godsbedryf is die sogenaamde "lewendende geloof" van die moderne Christelikheid.

12. Die moderne Christelikheid se heiliging van die sondige natuur van die mens.

Die Woord van God noem hierdie strewe na goddelikheid van hierdie drie godservarings in die moderne Christelikheid die "die vlees" (Rom. 8:3 AV 1953) of die "sondige aard" van die mens (AV1983). Die geestelikheid van hierdie goddelikheid noem die Woord van God "om te wandel na die vlees" (Rom. 8:4 AV 1953) of "deur jou sondige natuur laat beheers". Dit is die sondige mens se aard om met God te identifiseer en nie in sy liefde te glo of Hom lief te hê volgens sy wet nie. Daarom stel Paulus oor hierdie tipe geestelikheid wat een met God in sy krag, lewe, persoon en wil, wil wees: "Die dinge waarmee die sondige natuur van die mens hom besig hou, is immers vyandskap teen God. Die sondige natuur onderwerp hom nie aan die wet van God nie, dit kan trouens ook nie."³

Die moderne Christelikheid is die geestelikheid van die moderne wêreld wat dit, wat die Woord van God uitwys as die mens se sondige natuur, voorhou as die mens se nuwe goddelike natuur. Die moderne Christelikheid is die geestelikheid wat dit wat die Woord van God die beheersing van die sondige natuur noem, voorhou as die nuwe kragtige lewe in die krag, die lewe, die persoon en die wil van God.

Met hierdie drie godservarings van die moderne Christelikheid word die hele inhoud van die geloof in Christus en die liefde vir God vervang met dit wat die Woord van God sonde noem, terwyl dit voorgeleef word as 'n hoër, dieper, inniger en meer werklike Christelike bestaan en lewe.

Die moderne Christelikheid is die geestelikheid van die nuwe mens van die moderne wêreld. Dit is die geestelikheid van die selfgenoegsame mens teenoor God. Hierdie geestelikheid van die moderne Christelikheid is selfgenoegsaam teenoor Christus en

³ Bybel, Romeine 8:7, Die Bybel: Nuwe vertaling. Kaapstad: Bybelgenootskap van Suid Afrika, 1983.

sy kerk. Dit is ook 'n geestelikheid wat terselfdertyd selfgenoegsaam teenoor die mens as medemens en die gemeenskap as 'n gemeenskap van medemense is.

Dit is die geestelikheid van die nuwe selfgenoegsame mens wat in die Renaissance opgestaan het en tot wasdom gekom het in die Amerikaanse -, Franse-, en Russiese rewolusie aan die een kant, maar ook as die selfgenoegsame mens van nasionale diktature.

Die moderne mens wil nie deel wees van die geregtigheid wat Jesus Christus vir sondaars bewerk nie. Die moderne mens wou van die begin af, binne in die Reformasietyd, in sy eie wese deel wees van die goddelikheid van God. Al wat Jesus nog voor iets kon beteken in hierdie nuwe alternatiewe geestelikheid was om hierdie goddelikheid vir die moderne mens as Christelik te kon regverdig en te kon bekragtig. Die moderne Christelikheid is die geestelikheid wat die ervaring van goddelikheid en eenheid met die wese, persoon, krag en wil van God, in die Naam van Jesus, as die inhoud en bediening ván die kerk vir die selfgenoegsame moderne mens probeer regverdig.

Die verskil tussen geloof in en liefde vir God teenoor identifikasie met God is die verskil tussen godsdiens en afgodsdiens in elke boek van die Bybel. Dit is ook die verskil tussen geloof in en liefde vir God in die vroeë kerk met die geestelikheid van die Gnostiek gewees. Dit was die verskil tussen die geloof in Christus en die ervaring van goddelikheid deur Jesus wat in die eerste vier eeue van die kerk se geskiedenis gewoed het as die stryd om die belydenis van wie Christus is.

13. Die verwringing van die geloof in en liefde vir God in die NG Kerk se geloofsbelydenis.

Die NG Kerk se wyse om Jesus terselfdertyd as afgod en God te aanbid, vervreem sy lidmate van godsdiens op so wyse dat hulle met afgodsdiens besig is in die naam van Jesus. Dit doen hulle omdat die kerk hulle leer om dit so te doen. Hierdeur gaan die hele geloof en liefde vir God vir hierdie lidmate deur die bediening van die kerk verlore. Dit kan maklik aangetoon word in hoe hierdie drie godservarings van die moderne Christelikheid lidmate van die inhoud van die kerk se geloofsbelydenis oor geloof in en liefde vir God vervreem.

Die Heidelbergse Kategismus (HK) deel die geloofsbelydenis in drie dele.

Die wet – die kennis oor hoe groot jou sonde en ellende is	Die evangelie – hoe jy van al jou sonde en ellende verlos word	Die wet – hoe jy God vir so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
--	--	--

Hierdie driedeling is nie drie geestelike stappe hoe om 'n bekeerde en godsvervulde te word nie. Die driedeling gaan nie oor drie geestelike stappe nie. Dit gaan oor die betekenis van die wet en evangelie binne die lewe van 'n gelowige, om as gelowige getroos te leef en te sterf. (HK vraag en antwoord 1 en 2) Die inhoud van hoe ons

verlos word deur Christus, en hoe ons deel kry aan die verlossing, is alleen deur die evangelie. Die evangelie is nie maar net iets soos die wet nie. Die evangelie is die openbaring van wie Jesus is en wat Hy doen. Dit is heeltemal iets anders as die wet van God. Die evangelie is deel twee van die HK.

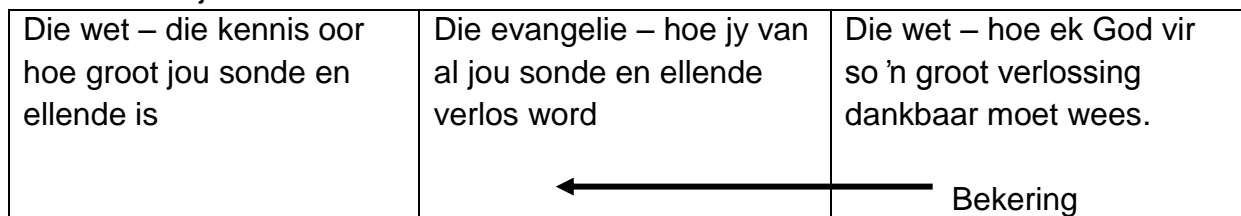
Die wet van God het binne die lewe van 'n verlosde twee betekenis en twee werkinge. Dit wys jou as verlosde mens hoe groot is jou sonde en ellende, buite Christus met wie jy verenig is. Dit is deel 1 van die HK. Dit wys jou ook hoe jy uit jou geloof in Christus God moet liefhê. Dit is deel 3 van die HK.

Hoe God sy wet vir goddeloses gebruik, dit is die wet van sonde en dood volgens Romeine 8 vers 2, word nie in die HK verduidelik nie. Doodeenvoudig omdat die HK 'n onderrig is van hulle wat aan Christus behoort. (HK Vraag en antwoord 1 en 2)

13.1 Die verskuiwing van bekering van die wet na die evangelie.

Binne hierdie geloofsbelydenis word bekering, dit is die hartlike berou oor sonde, die haat van sonde, die wegkeer van sonde, die vreugde in God met die lus en liefde om volgens God se wet te leef, en die doen van alle goeie werke, bely as deel van die dankbaarheidslewe van 'n gelowige wat van sy sonde geregverdig is. (HK vraag en antwoord 88 en 89)

Die moderne Christelike se eerste verwringing van die geloof is dat hulle hierdie tipe bekering wegskuif uit die dankbaarheidslewe en dit deel van die evangelie maak hoe om van jou sonde verlos te word.

Hierdie verskuiwing verwring die hele geloof. Die belydenis dat ons vergifnis ontvang alleen deur Christus, en alleen deur geloof, sonder die bekering uit dankbaarheid, word nou 'n nuwe belydenis dat vergifnis aanvaar word deur die werke van Christus, sowel as deur die goeie werk van die mens, sy bekering. Die verkryging van verlossing is nou nie meer net deur geloof alleen nie, maar deur geloof én bekering.

Die tweede verwringing gaan oor die bekering self. Deur bekering na die evangelie en verlossing toe te skuif, word 'n nuwe tipe bekering binne die geloof geskep, die sogenaamde "inisiële bekering", wat nou iets anders sal wees as die bekering uit dankbaarheid. Die bekering uit dankbaarheid word ook verander na sogenaamde "daaglikse bekerings" wat iets anders as die "inisiële bekering" sou wees.

Met hierdie verskuiwing en verwringing het die kennis van vergifnis deur geloof alleen, en bekering net as daad van dankbaarheid, verduister geraak. Binne die

geestelikheid van vergifnis deur die “inisiële” bekering, is hierdie geloof in Christus en bekering van sonde uit dankbaarheid verlore.

13.2 Die verskuiwing van heiligmaking van die evangelie na die wet.

In die HK word die gawe van die Heilige Gees en ons heiligmaking bely as deel van die evangelie in vrae 53 tot 64. Die moderne Christelikheid verskuif die ontvang van die Heilige Gees en heiligmaking van die evangelie na die wet toe.

Die wet – die kennis oor hoe groot jou sonde en ellende is	Die evangelie – hoe jy van al jou sonde en ellende verlos word. Die Heilige Gees en heiligmaking.	Die wet – hoe ek God vir so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
--	--	--

Heiligmaking is in die geloofsbelydenis van die NG Kerk deel van die evangelie. Dit is deel van ons verlossing. Die gawe van die Heilige Gees is die gawe wat ons insluit in wie Christus vir ons as mens in ons plek is, van sy geboorte tot sy wederkoms. (HK vraag en antwoord 35 tot 52.) Deur ons in te sluit en te verenig met wie Christus as mens vandag in die hemel is, en met sy wederkoms sal wees, (HK 49 – 52) maak die Heilige Gees ons volkome heilig: deel van die gemeenskap van die heiliges. (HK vraag en antwoord 54 tot 64) Hierdie heiligmaking is nie net in status nie, maar is ook innerlike vernuwing. In die HK word hierdie innerlike vernuwing as die “nut” van die werke van Christus beskryf. (HK vraag en antwoord 36 tot 52)

In die moderne Christelikheid word heiligmaking verskuif van die evangelie na die wet toe. Dit verander die inhoud en werking van sowel die verlossing as gehoorsaamheid. Die evangelie word nou in twee verskillende stappe opgebreek. Eers kry jy deel aan Christus se regverdigmaking deur jou geloof én bekering, maar jy kry nie deur óf geloof óf bekering aan die heiligmaking deel nie. Regverdigmaking en heiligmaking word nou opgebreek as twee verskillende geestelike ervarings wat nie meer een en dieselfde saak is nie. Dit is nou eers vergifnis en daarna vervulling met God se Gees as twee fases van verlossing.

Die inhoud van die heiligmaking word ook verander. Dit is nie meer om te deel in Christus se menswees nie. (HK 35 – 52) Dit is nou om deel te kry aan God se goddelike krag en goddelike lewe. Dit wat in HK vraag en antwoord 5, 7 en 8 as die mens se sondige natuur bely word, word met hierdie verskuiwing van heiligmaking na die gehoorsaamheid van die wet toe, omvorm asof dit die mens se nuwe Christelike geaardheid sou wees. Daarmee verval die geloofsgehoorsaamheid aan die wet (HK vraag en antwoord 92 – 115) en word sonde die nuwe beter gehoorsaamheid aan God.

Binne hierdie verwringing van heiligmaking as sonde, is die evangelie en die gehoorsaamheid aan God se wet in die moderne Christelikheid so verduister dat dit vir die mens ontoeganklik en onbereikbaar is.

13.3 Die verskuiwing van kennis van jou sonde en ellende van die wet na die evangelie.

Die kennis van jou sonde uit die wet, is vir die gelowige volgens die HK altyd deel van die wyse waarop jy getroos leef en sterf. (HK Vraag en antwoord 2) Die wet wat jou wys hoe sondig jy as kind van God is, is God se nuwe wet. Dit is die wet waarin daar geen veroordeling vir jou is nie omdat jy met liggaam en siel, in lewe en sterwe nie aan jouself nie, maar aan jou Verlosser, Jesus Christus behoort. (HK vraag en antwoord 1) Dit is volgens Romeine 8 vers 2 die wet van die Gees.

In die moderne Christelikheid verskuif hulle die kennis van hoe groot jou sonde en ellende is, van die wet na die evangelie toe.

Die wet – die kennis oor hoe groot jou sonde en ellende is	Die evangelie – hoe jy van al jou sonde en ellende verlos word	Die wet – hoe ek God vir so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
		

Hierdie verskuiwing van die kennis van hoe groot jou sonde en ellende is van die wet na die wyse waarop jy gered word, verander die inhoud van hierdie kennis wesenlik. Nou is die nie meer die kennis van 'n vertroosde gelowige nie. Dit word nou die kennis van 'n ongeredde mens. Dit is ook nie meer kennis van hoe groot jou sonde en ellende is, terwyl aan Christus behoort nie. (HK vraag en antwoord 1 en 2) Dit is nou 'n sondebelydenis wat jy as ongeredde, wat nie aan Christus behoort nie, moet maak om gered te word. Daarom is dit nou 'n erkenning dat jy vir God verlore is en onder die oordeel, vloek en straf van God voor God staan.

Deur hierdie verskuiwing word die dankbare erkenning van sonde volgens HK vraag en antwoord 89 nou die verskrikte erkenning van 'n mens onder God se oordeel. Op hierdie wyse maak die moderne Christelikheid die wet van sonde en dood volgens Romeine 8 vers 2 nou deel van die weg tot redding.

Binne hierdie verwringing van die werking van die wet, asof dit jou tot die kennis moet bring dat jy 'n verlore sondaar onder God se oordeel is, gaan die kennis van hoe groot en ellendig jy in jou eie gehoorsaamheid vir God is, heeltemal verlore. Binne die redding en godsvervulling van die moderne Christelikheid is hierdie die kennis wat jy het voor jy sondes bely en met God vervul word. Daarna kan jy jou geestelikheid nie meer ken as deel van jou sondigheid nie.

Die erkentlikheid dat selfs jou beste goeie werk vir God genoeg is om jou vir ewig te verdoem, is binne hierdie godservarings heeltemal verlore en ontoeganklik. Hulle godservarings is nou so goed dat dit jou al nader en nader aan God se goddelikheid bring.

13.4 Die verskuiwing van die liefdesgebod van die wet na die evangelie.

Binne die HK is liefde en die gehoorsaamheid aan die wet van God beide wetsonderhouding. Beide word ingedeel onder die wet. In die moderne Christelikheid word die liefde van die wet verskuif na die evangelie toe.

Die wet – die kennis oor hoe groot jou sonde en ellende is	Die evangelie – hoe jy van al jou sonde en ellende verlos word	Die wet – hoe ek God vir so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
Liefde	→	

Deur hierdie verskuiwing ken die geestelikes van die moderne Christelikheid hul eie liefde nie meer as te gering en as deel van hul sondige natuur nie. (HK 114 en 115) Dit word nou eerstens geken as die wyse waarop jy God se vergifnis en God se goddelikheid ontvang. Wanneer jy nou jou hart en lewe aan God gee, en jou hart en lewe vir God oopmaak, wat niks anders as liefde vir God kan beteken volgens die geloof nie, word jy 'n kind van God. Jy word dus deur jou liefde vir God, kind van God. Tweedens word jou volmaakte liefde vir God, die wyse waarop jy deel van God se goddelikheid word. Jy moet volgens die moderne Christelikheid 'n algehele oorgawe aan God maak om godsvervuld te word. Dit beteken volgens die HK dat jy God volkome moet liefhê met jou hele hart, siel, verstand en al jou kragte. Dit wat gelowiges ken as dit wat hulle nie kan doen nie, word deur hierdie verskuiwing dit wat geestelikes kan doen om godsvervuld te word.

13.5 Die verskuiwing van die mens as beeld van God van die wet na die evangelie.

Die uitdrukking “beeld van God” gaan oor die bedoeling van menswees. Beeld van God wees, beteken om God as mens volgens sy wet reg lief te hê (regverdig) en volgens sy wet volkome lief te hê. (heilig) Dit word in vraag en antwoord 6 soos volg gestel: “Het God dan die mens so sondig en verkeerd geskep? Antwoord. Nee. God het die mens goed en na sy ewebeeld geskep. Dit beteken: in ware geregtigheid en heiligheid, sodat hy God sy Skepper reg kon ken, Hom van harte kon liefhê en saam met Hom in die ewige saligheid kon lewe om hom te loof en prys.” Dit is hoe God die mens bedoel om mens te wees.

Die moderne Christelikheid skuif die inhoud en betekenis van beeld van God wees weg van die wet na die evangelie toe.

Die wet – die kennis oor	Die evangelie – hoe jy van	Die wet – hoe ek God vir
--------------------------	----------------------------	--------------------------

hoe groot jou sonde en ellende is Beeld van God	al jou sonde en ellende verlos word	so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
→		

Deur hierdie verskuiwing word die bedoeling van die mens losgemaak van God se wet. Christus se Persoon om mens en God te wees, word nou as die nuwe alternatiewe bedoeling van menswees voorgelê: mense moet deel word van die goddelikheid van God, net soos Jesus as mens daarvan deel sou wees. Op hierdie wyse word sonde, om soos God te wees, in die Naam van Jesus, die nuwe bedoeling van menswees.

Hierdeur vernietig die moderne Christelikheid die hele bedoeling van die wet en die evangelie, en vervreem hulle gelowiges van die bedoeling van hul menswees. Wat die Woord van God die sondige natuur van die mens noem, word deur hierdie verskuiwing nou as die nuwe geestelike natuur van die mens ervaar. Om deel van God se goddelikheid te word, wat die hart van die mens se sondige natuur is, word nou as die ware wedergeboorte ervaar en deurleef.

Op hierdie wyse word identifikasie met God in sy goddelikheid die nuwe bedoeling van die mens en verval die mens se bedoeling om as mens volgens die Geboorte van God volkome en reg gehoorsaam te wees heeltemal. Gehoorsaamheid aan die wet word vervang met identifikasie met God in sy goddelikheid.

Hierdie verskuiwing vernietig ook die inhoud van die geloof in wie Jesus as die Christus is en wie gelowiges as Christene is. (HK vraag en antwoord 31 en 32) Die onderskeid tussen wie Christus en wie Christene is, verval deurdat mense nou dieselfde sogenaamde goddelike natuur as Christus sou deel. Christus en hulle word deur hierdie identifikasie deel van een en dieselfde natuur. Wat die Bybel die sondige aard van die mens noem, is nou die nuwe aard waarin Christus en Christene identies is.

13.6 Die verskuiwing van die werke van Christus van die evangelie na die wet.

Die werke van Christus is sy geboorte, lyding, kruisiging, sterwe, opstanding, hemelvaart, regering aan die regterhand van God en sy wederkoms. Christus doen alleen al hierdie heilsdade en sluit ons daarby in deur ons met Hom as mens in die hemel te verenig, sodat ons nooit sy werke hoef te doen nie. Sy werke is die evangelie en daarom is dit net deur geloof dat ons deel is van wat Hy alleen vir ons doen en by insluit.

Die moderne Christelikheid verskuif die werke van Christus van die evangelie na die wet toe. Op hierdie wyse word die werke van Christus verander van dit wat net Hy alleen doen, om 'n voorbeeld te wees van wat mense soos Jesus ook moet doen.

Die wet – die kennis oor hoe groot jou sonde en ellende is	Die evangelie – hoe jy van al jou sonde en ellende verlos word Die werke van Christus van sy geboorte tot sy wederkoms.	Die wet – hoe ek God vir so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
--	--	--

Deur hierdie verskuiwing word Christus se heilsdade die nuwe voorskrifte van God vir mense hoe om met God te identifiseer. Daardeur word Jesus se werke die nuwe voorskrifte hoe om in die Naam van Jesus sonde te doen: jy moet God in jou innooi om in jou gebore te word, soos Jesus God is wat as mens gebore is; jy moet jousef verneder soos Jesus deur die oordeel van God verneder is en gely het onder Pontius Pilatus; jy moet jou eie-ek kruisig en vervloek soos Jesus gekruisig is; jy moet jou eie-ek dood maak en dood reken as offer vir God soos Jesus gesterf het; jy moet jousef minag en verwerp soos Jesus ter helle neergedaal het; jy moet God in jou lewe laat opstaan en in jou laat herlewe, soos Jesus opgestaan het uit die dood; jy moet God in jou lewe en hart laat inkom soos Jesus opgevaar het hemel toe; jy moet God die troon van jou hart en beheer van jou eie lewe gee soos Jesus aan die regterhand van God gaan sit het.

In hierdie geestelikheid moet jy met jousef maak wat God die Vader met Christus gedoen het. Hierdie nadoen van Christus vernietig die heilswerk van Christus sowel as die wet van God. God se liefde in Christus om jou die vernieling van sy oordeel te spaar, word so verwing dat mense hul menswees soos God die bedoel, self haat en verniel. Deur hierdie nuwe geestelike mensehaat, asof dit die nadoen van Christus se voorbeeld is, verval die geloof in Christus se werke heeltemal.

Christus se heilswerk word die nuwe reëls hoe om met God te identifiseer en word voorgehou met die Bybelse woorde van navolging, selfverloëning en kruis opneem, as die nuwe wet van God in die plek van die Tien Gebooie wat nou heeltemal wegval. Deur die nabootsing van Christus se heilswerk identifiseer jy jousef met God en maak jy jousef heeltemal los van die eise en reëls van die wet.

13.7 Die verskuiwing van Christus se heilsmiddele van die evangelie na die wet toe.

Die gawe van die heilsmiddelle aan die kerk waardeur Christus sy genade meedeel, is deel van die evangelie. Daarom word dit in die HK in vrae en antwoorde 65 tot 85 as deel van die inhoud van die evangelie bely.

Christus alleen deel verlossing mee deur die prediking van die evangelie, die bediening van die sakramente en die toepassing van kerklike tug deur sy kerk. Die Here rus sy kerk met hierdie genademiddele toe as bedieningsmiddele. Hulle wat die Here aanstel om hierdie middele te bedien, bedien net die middele, nooit die heil self

nie. Dit doen Christus alleen waar en soos Hy wil. Daarom is en bly dit genademiddels.

Die moderne Christelikheid verskuif die inhoud en betekenis van die genademiddele van die evangelie na die wet toe.

Die wet – die kennis oor hoe groot jou sonde en ellende is	Die evangelie – hoe jy van al jou sonde en ellende verlos word Doop, nagmaal, tug en ons eenheid met Christus	Die wet – hoe ek God vir so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
	→	

Deur die bediening van die Woord, sakramente en tug na die wet toe te skuif, word hierdie genademiddels se karakter heeltemal verander. Nou word dit magsmiddels waarmee mense die goddelikheid van God binne mense mee aandryf. Dit word magsmiddels waarmee die identifikasie met God bedryf word.

Met hierdie verskuwing word die onderskeid tussen Jesus as Christus en gelowiges as Christene vernietig. (HK vraag en antwoord 31 en 32) Met die vernietiging van die onderskeid tussen wie Christus en Christene is, word die onderskeid tussen amp van gelowige en die ampte van die kerk ook vernietig. Dit is nie meer net die kerk wat met die genademiddels toegerus word nie. Elke geestelike word nou met die magsmiddels om goddelikheid mee te bedryf, bemagtig. Elkeen kan ander aan hulle godservarings laat deel kry, want dit is hul eie godservarings.

Omdat elke geestelike nou die magsmiddels ontvang en as persoonlike magsmiddels kan bedryf, word die doop, as net die bediening van 'n teken deur die kerk as teken van ons insluiting in Christus, 'n magsdaad van elke geestelike om te doen wat Christus gedoen het. So maak hulle dan die teken van wat God doen, 'n teken van die inisiële bekering van die mens. So word die nagmaal as genadetekene die godemaaltyd waarin God se goddelikheid saam met God gevier word. So word die verkondiging van die evangelie die vertel van jou persoonlike godservarings waarin jy nou die stem van God hoor en die bedryf van goddelike mag, krag, visioene, drome en outoriteit deur jou godservarings.

Die sleutels van die koninkryk is binne die evangelie die verkondiging van die evangelie en tug. (HK vraag en antwoord 83 en 94) Deur die genademiddels na die wet te skuif en magsmiddels te maak, word die drie godservarings van bekering, godsvervulling en om God uit te beeld, nou die sleutels van die koninkryk. Die verkondiging van die evangelie en tug verval heeltemal binne hierdie geestelikheid.

Nog 'n drastiese verandering deur die genademiddels magsmiddels te maak, is dat die seremoniële wette wat deur die evangelie afgeskaf word (Nederlandse

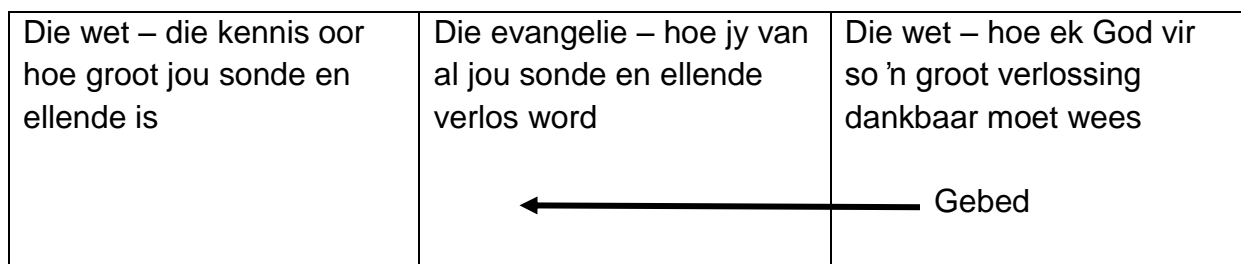
geloofbelydenis 25), nou weer deur hierdie geestelikheid terug gebring word. Want vir elke godservaring word daar nou nuwe seremonies met sakramentele betekenis opgemaak.

Deur die genademiddels na magsmiddels te verander, word die gelykwaardigheid van elke persoon in die amp nou ook verander na 'n hiërargie van mag van hulle wat die minste goddelikheid het, tot hulle wat die meeste goddelikheid het. Bedienaars van die Woord word nou verander na bemagtigde geestelike leiers.

13.8 Die verskuiwing van gebed van die wet na die evangelie.

In die geloof is gebed deel van die dankbare onderhouding van die wet van God. Gebed is nie die wyse waarop ons verlos word nie. Ons word alleen deur Christus verlos en bid om God te verheerlik. (HK vraag en antwoord 116 tot 129)

In die moderne Christelikheid word gebed verskuif van dankbare wetsonderhouding na hoe jy verlos moet word deur die evangelie.

Hierdie verskuiwing van gebed van die wet na die evangelie toe, verander die karakter van gebed weselik. Die eerste verandering is dat gebed 'n wyse word waarop mense nou deel van verlossing word. Dit maak dat gebed 'n mantra word. Deur die sê van die magswoorde soos “Jesus kom in”, “Jesus kom sit op die troon van my hart”, “duiwel gaan uit”, “word gesond”, “word geseënd” word God, sy sorg en sy genade direk bemiddel.

Die tweede verandering is dat gebed verander van die dankbare aanroep van God om Hom te verheerlik na meditasie toe. Gebed word 'n wyse waarop mense hulle nou in God inleef om deel van sy goddelikheid te word.

Die derde verandering is dat gebed 'n aandrywingsmiddel word vir die goddelike krag van God. Gebed word die wyse waarop die krag van God vir herlewings in die kerk en vernuwings in die gemeenskap vrygestel word.

Die vierde wyse waarop gebed verander word, is ironies, dat dit die wyse waarop jy teenoor God stilbly om die stem van God binne in jou te hoor. So word gebed verander as 'n daad waarin jy God aanroep na 'n daad waarin God met sy stem binne die stilte praat waarin jy swygsaam teenoor God is.

Met hierdie verandering van gebed tot 'n verlossingsmiddel word die hele karakter van gebed as die dankbare aanroep en verheerliking van God vernietig. Gebed as gebed is in hierdie geestelikheid verlore.

13. 9 Die verskuiwing van die koninkryk van Christus en die voorsienigheid van God die Vader van die evangelie na die wet toe.

Die voorsienigheid van God die Vader is vir sy kinders deel van die evangelie. Deur die evangelie bewerk die Vader vir ons die goeie en keer Hy alle kwaad ons ten goede. So seën God hulle wat glo en vervloek Hy hulle wat onder die wet leef. (Gal.3: 10 – 14; HK vraag en antwoord 26 – 28) Die koninkryk van Christus is die koninkryk wat Hy deur sy heilsdade oprig (HK 35 tot 50) en die skep van die kerk as gemeenskap wat Hy deur sy genade regeer om in sy liefde te deel. (HK 53 – 58) In hierdie koninkryk is die goeie werke van sy kinders liefde alleen tot eer van God. Die moderne Christelikheid verskuif die inhou en betekenis van God die Vader se voorsienigheid en die koninkryk van Christus na die wet toe.

Die wet – kennis oor hoe groot jou sonde en ellende is	Die evangelie – hoe jy van al jou sonde en ellende verlos word Die voorsienigheid van God die Vader en die koninkryk van Christus	Die wet – hoe ek God vir so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
--	--	--

Dit verander die hele karakter van die voorsienigheid en koninkryk. God is nou in sy voorsienigheid goed vir hulle wat gehoorsaam is, hul bekeer en reg bid, en God vervloek hulle wat ongehoorsaam is soos Hy dit in Deuteronomium 28: 1 – 26 openbaar. Op hierdie wyse word mense se goeie werke nou die wyse waarop hulle die voorsienigheid van God in hulle lewe kan beheer. Goeie werke bepaal of God jou gaan seën of vervloek.

Die verskuiwing van die koninkryk van God na die wet toe, verander die goeie werke van gelowiges as liefdesdade alleen tot eer van God na magsdade. In hierdie koninkryk van die wet word die mag van Christus nie meer gevestig en uitgebrei deur sy heilswerke nie. Dit word gevestig en uitgebrei deur die gehoorsaamheid van geestelikes aan sy wet. Jy kry ook nie meer deel aan en word in hierdie koninkryk ingesluit deur ingelyf te word in sy kerk nie. Jy kry deel aan en word ingesluit in God se koninkryk deur ingelyf te word in God se wêreldryk, sy godstaat.

Hierdie wêreldryk van God, die sogenaamde Christelike godstaat, word opgebou en uitgebrei deur godsvervuldes se gehoorsaamheid. Hulle word deur hulle gehoorsaamheid aan sy wet, God se vennote in die bou, uitbreiding en handhawing van hierdie godstaat. So verander elke liefdesdaad van gelowiges van die kerk van die Here tot magsdade van die godstaat.

Hierdie verskuiwing maak die genadeheerskappy van Christus oor sy kerk vir mense ontoeganklik. Binne die drif om met gehoorsaamheid deur God bemagtig te wees, is die liefde vir God verlore.

14. Die nuwe onderskeid: God se kant en die mens se kant, as alternatief op die onderskeid wet en evangelie.

Deur al hierdie verskuiwings van wat wet is en wat evangelie is, het die inhoud en betekenis van die wet en evangelie verdwyn. Dit word leë woorde sonder enige openbaringsinhoud. In die plek van die onderskeid wet en evangelie in die Woord van God, skep die moderne Christelikheid dan hulle nuwe alternatiewe onderskeid: God se kant en die mens se kant. Dit verwing die betekenis van die wet en evangelie as volg:

GOD SE KANT	GOD SE KANT	GOD SE KANT
Die wet – kennis oor hoe groot jou sonde en ellende is	Die evangelie – hoe jy van al jou sonde en ellende verlos word	Die wet – hoe ek God vir so 'n groot verlossing dankbaar moet wees
DIE MENS SE KANT	DIE MENS SE KANT	DIE MENS SE KANT

Deur hierdie verwinging word die indeling van die wet en evangelie heeltemal vernietig en kom daar 'n heel nuwe indeling tot stand: die drie stappe of godservarings om 'n godsvervulde geestelike te word.

GOD SE KANT	GOD SE KANT	GOD SE KANT
Stap 1. Die inisiële bekering om God in jou lewe in te nooi en deel van God se identiteit te word	Stap 2. Die totale oorgawe aan die mag van God om deel van die krag van God te word	Stap 3. Die uitbeelding van God deur jou persoon en lewe as die wyse waarop God sy godstaat in die wêreld oprig
DIE MENS SE KANT	DIE MENS SE KANT	DIE MENS SE KANT

Met hierdie nuwe onderskeid word die hele openbaring van God net twee kante van een saak. Hierdie een saak is identifikasie met God, sonde in die naam van God! Hierdie een saak is die afgod Jesus.

Dit is die nuwe betekenis van die geloofsbelydenisse in die NG Kerk, en al die Protestantse Kerke wat deur die moderne Christelikheid oorgeneem is, die geloofsbelydenisse word die leë naam waarin Jesus as afgod aanbid word. Jesus as afgod is deur hierdie onderskeid van God se kant en die mens se kant, altyd die middeweg.

Dit is hoe afgodsdienst werk. Dit is sinkretisme. Dit behou God in naam, maar verdeel alles wie God is en wat God doen aan geestelikes wat deel van God se goddelikheid is, op so wyse dat hulle God se persoon, krag, wil, voorsienigheid en liefde by ander mense in die wêreld verteenwoordig. So word God só verskeur en onderverdeel dat van God self niks anders oorbly as net 'n leë naam nie. 'n Leë naam wat afgodsdienst as godsdienst moet regverdig!

Met hierdie afgodsdienst word die geloofsbelydenis oor God net die leë naam wat die godservarings van die moderne Christelikheid moet regverdig asof dit die bedoeling van die geloofsbelydenisse is: Christus as afgod is die eintlike bedoeling van die belydenis oor God!

Dit is hoekom die inhoud van die NG Kerk se geloofsbelydenisse vir sy predikante en lidmate ontoeganklik is. Vir die toelating tot die kindernagmaal en openbare geloofsbelydenis moet kinders en jongmense getuig van hulle drie godservarings en so Jesus as afgod aanbid. Wie Christus as Here en God is, is vir hulle in die kerklike bediening van die moderne Christelikheid verlore. Daarom is daar ook die aanhoudende drif in die NG Kerk om 'n sogenaamde “eietydse vertaling” van die kerk se geloofsbelydenisse te maak. Die “eietyds” en “vertaling” gaan nie oor die taal waarin die geloofsbelydenis oor Jesus as Here en God geskryf is nie. Dit gaan om die geloofsbelydenis in Christus as Here en God meer verstaanbaar te maak met Jesus wat as afgod aanbid word.

ds. PJ Kriel
NG Gemeente Levubu
17 Augustus 2018